

fotografia z 1963r.

Śp. Barbara Szuleta-Smulik

Wspomnienie pośmiertne o śp. lek. Barbarze Szulecie-Smulik

9 lutego 2014 roku odeszła z naszego grona śp. lek. Barbara Szuleta-Smulik, która przez całe swoje zawodowe życie służyła mieszkańcom naszego miasta, pracując przez wiele lat jako lekarz przemysłowy, a później jako lekarz internista.

Śp. lek. Barbara była rodowitą kaliszanką. Urodziła się w rodzinie Franciszka Szulety i Marianny z domu Grodzińskiej 1 X 1938 r. Po ukończeniu szkoły podstawowej uczęszczała do liceum im. Adama Asnyka w Kaliszu. Po uzyskaniu świadectwa dojrzałości 1 X 1957 r. rozpoczęła studia medyczne na Wydziale Lekarskim AM w Łodzi. Dyplom 17 V 1963 r. i jeszcze w tym samym roku rozpoczęła staż podyplomowy w Szpitalu Miejskim im. Przemysła II w Kaliszu. Po stażu pracowała jako lekarz w Międzyzakładowej Przychodni przy Zakładach Przemysłu Odzieżowego „Kalpo” w Kaliszu. W tej przychodni pracowała nieprzerwanie przez 25 lat, do VII 1989 r. Kolejnym miejscem jej zatrudnienia była Przychodnia Rejonowa na Rogatce, w której pracowała jako lekarz internista do 1995 r. Przez ostatnie 10 lat, przed przejściem na emeryturę, pracowała w Przychodni Rodzinnej „Puls” przy ulicy Polnej. Było to w latach 1995 – 2005.

Jak wspomniałem śp. lek. Barbara pracowała jako lekarz medycyny przemysłowej oraz jako internista i chociaż w żadnej z tych dziedzin nie posiadała specjalizacji, to w opinii pacjentów i kolegów diagnozowała i leczyła tak doskonale jak wykształcony i doświadczony w tych kierunkach specjalista. Pracując przez ćwierć wieku w medycynie przemysłowej uzyskała uprawnienia przysługujące lekarzom przemysłowym. Miedzy innymi wykonywała badania kwalifikacyjne przed podjęciem pracy oraz badania profilaktyczne pracowników. Jako lekarz i także jako człowiek śp. lek. Barbara była osobą bardzo spokojną, uprzejmą i przede wszystkim życzliwą. Pracując w Przychodni Rodzinnej „Puls” zdobyła sobie zaufanie dużego grona pacjentów, którzy cenili ją za jej zaangażowanie, życzliwość i zrozumienie dla ich niedostatków i cierpienia. Jej spokojny i wyciszony charakter przyciągał i przybliżał osoby o podobnym temperamencie. Wśród koleżanek i kolegów w pracy cieszyła się opinią osoby bardzo chętnie idącej na ustępstwa i kompromisy. Nigdy z nikim nie miała żadnych konfliktów. Jako osoba życzliwa innym, zawsze przejmowała się ich kłopotami i problemami, martwiąc się z nimi i szczerze im współczując. W opinii koleżanek i kolegów z pracy była osobą szczęśliwą w życiu rodzinnym. Za mąż wyszła za Czesława Smulika z zawodu technika mechanika. W 1974 r. urodziła się ich córka Izabela, która zdobyła tytuł

magistra chemii, a następnie ukończyła studia podyplomowe w zakresie prawa ochrony środowiska.

Śp. lek. Barbara nie należała wprawdzie do grona bardzo znanych kaliskich lekarzy, ale wytrwałość i oddanie w codziennej pracy przysparzały Jej wielkie uznanie i wdzięczność pacjentów i ich rodzin. Przykładem mogą być piękne podziękowania od rodziny pacjentki Jadwigi Góral, jakie ukazały się w XI 1997 r. w „Ziemi Kaliskiej” dla śp. lek. Barbary, za Jej „poświęcenie w realizacji swojego szczytnego powołania lekarskiego i wieloletnią opiekę”.

Od 1977 r. była członkinią Kaliskiego Towarzystwa Lekarskiego.

Droga doktor Barbaro, mieszkańcy Kalisza pozostaną Ci wdzięczni za Twoje zaangażowanie i poświęcenie w pracy lekarskiej dla chorych i potrzebujących, a dla lekarzy naszego grodu pozostaniesz w pamięci jako życzliwa i ceniona koleżanka.

Spoczywaj w pokoju, a Światłość Wiekuista niechaj Ci świeci

(Tymi słowy żegnał Zmarłą Koleżankę na cmentarzu rypinkowskim prezes KTL dr n. med. Piotr Suda)

dr n. med. Piotr Suda
Prezes KTL

Cześć Jej pamięci!